

jeg skjønner, havde den høitærede Minister ikke noget Væsentligt at indvende imod, at § 32 udgik, saaledes som under Nr. 15 er foreslaaet. Jeg maa tilstaa, at jeg for mit Vedkommende ikke har lagt særdeles stor Vægt paa, enten denne Paragraf blev staaende eller ikke; men da et aldeles overveiende Flertal i Udvalget var stemt for, at Paragrafen skulde udgaa, fandt jeg ikke Anledning til at lade være at tiltræde denne Anstuelse. Svad § 33 angaar, da er der heller ikke, saa vidt jeg skjønner, nogen væsentlig Uoverensstemmelse mellem den høitærede Minister og Udvalgets Flertal, idet jeg ikke antager, at det kan have den allerringeste Betænkelighed for den høitærede Minister at tage imod den yderligere Myndighed, som man ved Forslaget Nr. 18 vil tillægge Administrationen; det er altid et Tillidsvotum, man tillægger vedkommende Myndighed, at man giver den et større Raaderum. Svad angaar Vædringsforslag til § 36, da maa jeg tilstaa, at jeg egentlig talt kun har opfattet dette Vædringsforslag som en Redaktionsændring og kun i denne Række er jeg gaaet ind derpaa. Vædringsforslaget skylder for saa vidt Udvalgets militære Medlemmer sin Oprindelse, idet de gjorde opmærksom paa, at der i Hæren findes Personer, som have Forpligtelse til at tjene en vis Tid uden Hensyn til Aldersklasse, og da Meningen aabenbart var den, at Vedkommende, som mistede Embede eller Bestilling, ikke derved lededes Opsyldelsen af nogen Forpligtelse, som iforveien paahvilede ham, fandt jeg det naturligt at give Paragrafen den Form, som var foreslaaet i Vædringsforslag Nr. 21 saaledes, at i det Tilfælde, at en Person havde forpligtet sig til at tjene uden Hensyn til Aldersklasse, han da faldt ind under Paragrafen lige saa fuldt, som hvor hans Forpligtelse er stiftet paa Værnepligten. Jeg tror ikke, at man i saa Henseende har sat nogen ny Række ind i Forslaget, men kun givet Paragrafens egen Række et klarere og fyldigere Udtryk, saa at den omfatter alle Tilfælde, uden at man behøver at skride til nogen analogisk Invendelse af den. Vædringsforslaget til § 38 har jeg opfattet paa samme Maade, nemlig kun som en ren Redaktionsændring, idet man ikke i nogen Maade har villet forandre den Række, som man mente laa til Grund for Paragrafens Bestemmelse. Man har nemlig antaget, at det ikke var Meningen med Paragrafen, at Vedkommende skulde tjene sig op gennem alle Grader fra Menig, men at han, naar Betingelserne iøvrigt vare tilstede, for at han kunde faae sit Embede eller Bestilling igjen, da kunde springe lige fra Menig og fremmes til sit tidligere Embede. Begge Paragrafer skyldes som sagt Udvalgets militære Medlemmer, som bør være ansvarlige for dem, og hvis Motivering jeg har forstaaet paa den Maade, som jeg her har forklaret. Om Vædringsforslag under Nr. 25 gjælder tildels det Samme. Jeg har heller ikke kunnet opfatte dette

Forslag, som ogsaa skyldes de militære Medlemmer i Udvalget, paa anden Maade end som en Fuldstændiggjærelse af den Række, som man maatte forudsætte allerede laa i § 42. — Jeg skal ikke udtale mig videre, men maa anbefale de erede Medlemmer at støtte Udvalgets og Flertallets Vædringsforslag til dette Afsnit.

Krigs- og Marineministeren (Saffner): Det er mig bekendt, at Thinget ønsker en Afslutning paa disse temmelig langvarige Forhandlinger, og jeg skal derfor fatte mig i størst mulig Korthed, men jeg har ikke troet at kunne undlade at begjære Ordet, efter at den erede Ordfører for Udvalget har udtalt sig. Da jeg imidlertid har fundet mig foranlediget til at begjære Ordet, skal jeg dog tillade mig at henvende et Par Ord til det erede Medlem for Alborg Amts 2den Valgkreds (Tramp), hvis Bemærkningers Besvarelse jeg iøvrigt ellers havde haft ifinde at lade ligge til den senere Forhandling om det af ham stillede Vædringsforslag. Det erede Medlem for Alborg Amts 2den Valgkreds kom i Dag igjen tilbage til det, som han i Betænkningen har udtalt til Motivering af sin Stilling, nemlig at „Ministeren ikke havde været i Stand til at nævne en eneste færende Spøfficer, som under sit Navn har villet vedfænde sig, at han ansaa denne Lov for brugelig paa Flaaden“, hvortil i Betænkningen er føiet følgende Bemærkning — hvad det erede Medlem ikke omtalte under sit mundtlige Foredrag i Dag — „og jeg tør ikke erkjende, at Ministeren eller Generalauditøren har nogen personlig Erfaring om Forholdene ombord“. Nu veed jeg ikke, at der fra Ministerens eller Generalauditørens Side er givet den ringeste Anledning til, at det erede Medlem kunde mene, at Ministeren eller Generalauditøren tillagde sig nogen personlig Erfaring om Forholdene ombord, og med Hensyn til den anden Udtalelse af det erede Medlem, er den i alt Fald tildels besvaret allerede ved de Udtalelser, som jeg har haft Anledning til at fremsætte paa Grund af lignende Anker, som ere fremkomne under de foregaaende Dages Forhandlinger. Det erede Medlem spurgte dernæst, om Marinen, da nu Ministeren er kommen med et Lovforslag, som i en væsentlig Grad med Hensyn til visse Straffebestemmelser afviger fra tidligere Lovforslag, virkelig havde forandret Mening, om virkelig Marinens færende Officerer betragtede Straffebestemmelserne for Flaadens Vedkommende med andre Dine nu end tidligere. Hertil skal jeg svare: med Hensyn til min Erfaring om Marinens Mening om den nye Affattelse af Lovforslaget har jeg allerede tidligere udtalt mig, og for saa vidt det erede Medlem undrede sig over og spurgte om Grunden til, at jeg kunde fremlægge et Lovforslag med disse Straffebestemmelser, naar jeg for 6 Aar siden havde udtalt, at jeg ikke dristede mig til at gaa mod Marinens